

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121241893
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121241893.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu Slovenská konsolidačná, a. s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO:35 776 005 proti žalovanému Advisors k.s., so sídlom kancelárie Dolná 6, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu INTERMONT a.s., so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 30 840 198, zastúpenému ŠKODA LEGAL s.r.o., so sídlom kancelárie Kukučínova 3379/18, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 244 259 o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 26Cbi/2/2021-60 zo dňa 12.októbra 2021 takto

rozhodol:

I.Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 26Cbi/2/2021-60 zo dňa 12.októbra 2021 v napadnutej druhej výrokovej vete potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica prvou výrovkovou vetou žalobu zamietol a druhou výrovkovou vetou žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa svojou žalobou zo dňa 16.2.2021 domáhal určenia, že jeho pohľadávka v celkovej výške 165,--eur prihlásená súhrnnou prihláškou nezabezpečenej pohľadávky č. 1 zo dňa 19.11.2020, zapísaná správcom v zozname pohľadávok pod č. 480 v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 2K/7/2018 nie je čo do právneho dôvodu a výšky podmienenou pohľadávkou v zmysle § 95 ods. 3 ZKR.

3. Na pojednávaní dňa 12.10.2021 právny zástupca žalobcu upresnil petit žalobného návrhu tak, aby súd určil, že pohľadávka žalobcu v celkovej výške 165,--eur prihlásená súhrnnou prihláškou nezabezpečenej pohľadávky č. 1 zo dňa 19.11.2020, zapísaná správcom v zozname pohľadávok pod č. 480 v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2K/7/2018 proti úpadcovi INTERMONT a. s., so sídlom Banská Bystrica, Kukučínova 20, IČO: 30 840 198 je tzv. inou pohľadávkou so zaradením do prvej triedy pre účely rozvrhu zo všeobecnej podstaty.

4. Žalobca v žalobe tvrdil, že si súhrnnou prihláškou nezabezpečenej pohľadávky zo dňa 19.11.2020 uplatnil pohľadávku vo výške 165,--eur na základe rozhodnutia Rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla, za nepodrobenie vozidla technickej kontrole OU-BB-OCDPK-2019/018694 zo dňa 10.5.2019, vydaným Okresným úradom Banská Bystrica odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2019 a vykonateľnosť dňa 11.6.2019. Na základe Zmluvy o vymáhaní pohľadávok štátu č. 5/2020/MV SR uzavretou 3.7.2020 medzi Ministerstvom vnútra SR ako správcom pohľadávok štátu a Slovenskou konsolidačnou , a. s. ako poverenou osobou je Slovenská konsolidačná, a.s. oprávnená zastupovať

správca pri vymáhaní pohľadávky, a to vo vlastnom mene, na vlastný účet a v prospech správca. Žalovaný podaním zo dňa 28.12.2020 doručeným žalobcovi 3.1.2021 oznámil, že prihlásenú pohľadávku žalobcu poprel s nasledovným odôvodnením: „Nesprávne prihlásené poradie pohľadávky v zmysle ust. § 95 ods. 3 ZKR, tak isto ako podriadená pohľadávka sa uspokojí tiež zmluvná pokuta a pohľadávka, ktorá patrí alebo patrila veriteľovi, ktorý je alebo kedykoľvek od vzniku pohľadávky bol spriaznený s úpadcom. V zmysle ust. § 544 ods. 3 Občianskeho zákonníka ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále)“. Žalobca uviedol, že sa s touto argumentáciou nestotožňuje, zmluvná pokuta je akcesorickým záväzkom určeným zmluvnými stranami, ktorý je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak dôjde k porušeniu zmluvných povinností, ktoré na seba zmluvné strany prevzali. Ak ku vzniku hlavného záväzku nedôjde, nemôžu nastať účinky akcesorického záväzku, ktorý by mal zabezpečovať plnenie zmluvnej povinnosti.

5. Súd prvej inštancie zistil, že skutkový stav tvrdený žalobcom v žalobe je nesporný. V konaní nebolo sporné, že oznámenie správca o popretí pohľadávky žalobcu bolo žalobcovi doručené dňa 3.1.2021, žaloba bola podaná na súde dňa 17.2.2021 o čom svedčí podacia pečiatka podateľne okresného súdu. Tridsaťdňová lehota na podanie žaloby v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR tak uplynula 4.2.2021 (§ 203a ods. 1 ZKR). Žaloba nebola podaná včas, súd ju preto v plnom rozsahu zamietol. Zároveň však zdôraznil, že popretie pohľadávky žalobcu je neúčinné, nakoľko správca pri popretí pohľadávky v zozname pohľadávok neuviedol poradie, aké uznáva (§ 32 ods. 5 ZKR), ktorú skutočnosť mal súd preukázanú zo zoznamu pohľadávok.

6. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti rozsudku v časti výroku II., ktorým súd priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý poukázal na ust. § 8a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej choroby - COVID -19 a v justícii, ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom od 19.1.2021 do 20.5.2021, podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28.februára 2021 neplynú. Zároveň v zmysle § 9 predmetného zákona ustanovenie § 8 písm. a/ platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v čase podania žaloby na súd bolo pozastavené plynutie lehôt, a to až do 28.2.2021. Žalobca má za to, že tým, že súd nezobral do úvahy ust. § 8 a 9 zákona č. 62/2020 Z. z. došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam a žalobu zamietol ako oneskorene podanú, hoci je zrejmé, že bola na súde podaná dňa 17.2.2021, teda v čase, kedy bolo plynutie lehôt pozastavené. Poukázal však na konštatovanie súdu prvej inštancie, ktorý zároveň v rozsudku uviedol, že „popretie pohľadávky žalobcu je neúčinné, nakoľko správca pri popretí pohľadávky v zozname pohľadávok neuviedol poradie, aké uznáva (§ 32 ods. 5 ZKR), ktorú skutočnosť mal súd preukázanú zo zoznamu pohľadávok“.

8. S poukazom na konštatovanie súdu, ako aj § 255 CSP žalobca namieta správnosť druhej časti výroku predmetného rozsudku a má za to, že pokiaľ by súd žalobu nezamietol z dôvodu oneskoreného podania, bola by žaloba zamietnutá z dôvodu neúčinnosti popretia pohľadávky správcom, pričom v takomto prípade by bol v spore úspešný žalobca, a to aj z dôvodu, že správca konkurznej podstaty síce v popretí pohľadávky doručenom žalobcovi dňa 3.1.2021 uviedol uznané poradie pohľadávky popretej čo do poradia, no v zozname pohľadávok predloženom súdu túto skutočnosť neuviedol, o čom žalobca nemohol mať vedomosť. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica v časti II. výroku v zmysle ust. § 388 CSP zmenil tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že súhlasí s prvou časťou vyjadrenia žalobcu (správne odvolania žalobcu), v ktorej poukazuje na § 8 a 9 zákona č. 62/2002 Z. z., a teda, že žaloba bola podaná v lehote nakoľko bolo plynutie lehôt pozastavené. Nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu ohľadne neúčinného popretia pohľadávky zo strany správca, nakoľko v zozname pohľadávok je určené

poradie, ktoré správca uznáva (zistené poradie) a zo zoznamu pohľadávok jednoznačne vyplýva, ktoré poradie bolo prihlásené, čo správca poprel a ktoré poradie uznáva. S určením, ktoré poradie správca uznáva nemal problém ani samotný žalobca, ktorý uvádza, že správca v popretí pohľadávky doručenom žalobcovi dňa 3.1.2021 uviedol uznané poradie pohľadávky popretej čo do poradia, preto má za to, že uvedené popretie bolo účinné. Ako dôkaz pripojil pohľadávku veriteľa vedenú v zozname pohľadávok.

10. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že hoci prvý dôvod zamietnutia žaloby (zmeškanie lehoty na podanie žaloby) nepovažuje žalobca za správny, nakoľko súd pri jeho posudzovaní opomenul skutočnosť, že v zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. neuplynula lehota na podanie žaloby, teda žaloba podaná dňa 17.2.2021 bola podaná včas a súd nesprávne pri posudzovaní včasnosti podania žaloby neaplikoval predmetnú právnu úpravu; podaným odvolaním žalobca výrok I. rozsudku nenapádal, nakoľko súd podanú žalobu zamietol aj z druhého (podľa názoru žalobcu správneho) dôvodu uvedeného v bode 8, kde súd uviedol, že popretie pohľadávky žalobcu bolo neúčinné, nakoľko správca pri popretí pohľadávky v zozname pohľadávok neuviedol poradie, aké uznáva (§ 32 ods. 5 ZKR). Túto skutočnosť mal súd preukázanú zo zoznamu pohľadávok, ktoré si vyžiadal z konkurzného spisu.

11. Nakoľko súd z vykonaného dokazovania správne zistil, že popretie pohľadávky správcom bolo v prejednávanej príhode právne neúčinné, prvý výrok rozsudku, ktorým súd žalobcu zamietol, je preto vecne správny a veriteľ ho podaným odvolaním ani nenapádal. Žalobca má za to, že pokiaľ by súd správne vyhodnotil včasnosť podanej žaloby pri správnej aplikácii zák. č. 62/2020 Z. z., žalobu by vzhľadom na zistenú neúčinnosť popretia musel zamietnuť, keďže právo na určenie pohľadávky žalobcovi nevzniklo. Podaným odvolaním žalobca napadol len druhý výrok rozsudku. Má za to, že súd s poukazom na § 257 CSP a zistenú neúčinnosť popretia mal pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikovať § 257 CSP a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznať. Žalobca totiž pri podaní žaloby postupoval v zmysle § 32 ods. 9 ZKR a poučenie, ktoré správca uviedol v doručenom písomnom oznámení o popretí pohľadávky, z ktorého žalobca nemohol zistiť, že popretie správcu v zozname pohľadávok je v skutočnosti neúčinné. Ak teda žalobca postupoval v zmysle právnej úpravy a oznámenia správcu, nemal by byť zaťažený na úkor žalovaného správcu trovami konania v ktorom bol neúspešný len preto, že popretie pohľadávky správcom bolo neúčinné. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý II. výrok napadnutého rozsudku a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené na vedomie právneho zástupcovi žalovaného.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej výrokovej vete ako vecne právny potvrdil.

14. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v druhej výrokovej vete, ktorou súd žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Základnou odvolacou námietkou žalobcu je tvrdenie, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy ustanovenie § 8 a 9 zákona č. 62/2020 Z. z., dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď žalobu ako oneskorene podanú zamietol, hoci žaloba bola podaná na súde včas z dôvodu pozastavenia plynutia lehôt, ale zároveň poukázal na konštatovanie súdu prvej inštancie, ktorý v odôvodnení uviedol, že popretie pohľadávky žalobcu považoval za neúčinné, nakoľko správca pri popretí pohľadávky v zozname pohľadávok neuviedol poradie aké uznáva. Žalobca preto namieta správnosť druhej výrokovej vety predmetného rozsudku, pretože ak by súd žalobu nezamietol z dôvodu oneskoreného podania, bola by žaloba zamietnutá z dôvodu neúčinnosti popretia pohľadávky správcom, pričom v takomto prípade by bol v spore úspešný žalobca a preto navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.2.2021 domáhal určenia, že jeho pohľadávka vo výške 165,--eur prihlásená súhrnnou prihláškou nie je čo do právneho dôvodu a výšky podmienenou pohľadávkou. Na pojednávaní konanom dňa 12.10.2021 upresnil petit žalobného návrhu tak, aby súd určil, že pohľadávka vo výške 165,--eur prihlásená súhrnnou prihláškou je tzv. inou pohľadávkou so zaradením do prvej triedy pre účely rozvrhu zo všeobecnej podstaty.

16. Okresný súd prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Porazenej strane vzniká povinnosť nahradiť trovy konania víťaznej strane. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t. j., ak sa jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá.

20. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Ak mala strana plný úspech v spore, prizná sa jej celá náhrada trov konania. Ak žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, t. j. každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala strana úspech v spore len čiastočný, potom sa náhrada trov len pomerne rozdelí. Ak sa v spore navzájom vyvážia úspech a neúspech, náhrada trov sa spravidla neprizná žiadnej zo strán sporu.

21. Odvolací súd po preskúmaní veci prišiel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22. Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s konštatovaním, že žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania závisí od úspechu v spore, pričom je nepochybné, že v tomto konaní bol plne úspešný žalovaný, keďže žaloba žalobcu bola zamietnutá. Z uvedeného dôvodu nebolo možné vyhovieť odvolaniu žalobcu a rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, kedy by takto mohol rozhodnúť súd podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v prípade, ak by bol v spore čiastočne úspešný žalobca aj žalovaný a tento úspech a neúspech strán sporu by bol navzájom vyvážený. V súdenom prípade mal plný úspech v spore žalovaný, preto správne súd prvej inštancie priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

23. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného tvrdil, že má za to, že s poukazom na ust. § 257 CSP a zistenú neúčinnosť popretia mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikovať § 257 CSP a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznať, konštatuje odvolací súd, že na tento názor žalobcu nemohol prihliadať, pretože vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného bolo podané zo strany žalobcu po uplynutí lehoty na podanie odvolania a v zmysle § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, preto sa týmito dôvodmi žalobcu odvolací súd nezaoberal.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej výrokovej vete podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

26. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).